



**Катерина РАДЧЕНКО,**  
*спеціалістка вищої категорії, практичний психолог*  
*Шепетівської гімназії №1*

## Корекційно-розвивальний аспект роботи з дітьми з особливими освітніми потребами

Ефективність організації інклюзивного навчання багато в чому залежить від правильно організованої корекційно – розвивальної роботи. Саме тому, необхідне розуміння особливостей її змісту і відмінностей від аналогічної роботи в умовах освітнього закладу.

Корекційно-розвивальна робота тісно пов'язана з діагностикою порушень. Водночас на сьогодні діагностика і корекція недостатньо скоординовані. В діагностичній і корекційній роботі не має проявлятися захоплення функціональною і симптоматичною діагностикою. Психологічна корекція розглядається в двох аспектах: в широкому – як комплекс психолого – педагогічних впливів, спрямованих на виправлення в дітей недоліків у розвитку, і у вузькому – як метод психологічного впливу, спрямований на розвиток психічних процесів і функцій в дитини і гармонізацію розвитку його особистісних властивостей. Психокорекційні технології – це сукупність знань про способи і засоби проведення психокорекційного процесу. Психокорекційний процес – складна система, що включає в себе як стратегічні, так і тактичні задачі. В тактичні задачі входить розробка методів і психокорекційних технік, форма проведення корекційної роботи, підбір і комплектування груп, тривалість і режим занять. Корекційна робота з дитиною повинна будуватися не як просте тренування вмінь і навичок, а як цілісна усвідомлена діяльність.

У практиці психокорекційної роботи традиційно виділяють три основні моделі корекції: загальна, типова, індивідуальна. Загальна модель – це система оптимального вікового розвитку особистості в цілому, зокрема відповідний розподіл навантажень з урахуванням психічного стану, організацію життєдіяльності дитини в школі, в сім'ї та інших соціальних групах. Типова модель корекції ґрунтується на організації конкретних психокорекційних впливів з використанням різних методів: ігротерапії, сімейної терапії, психореґулюючих тренувань. Індивідуальна модель корекції орієнтована на корекцію різних порушень в дитини з урахуванням його індивідуально – типологічних, психологічних особливостей. Це досягається у процесі створення індивідуальних психокорекційних програм, спрямованих на корекцію наявних недоліків з врахуванням індивідуальних програм.

Принципи побудови корекційно-розвивальних програм визначають стратегію, тактику їхньої розробки, тобто – цілі, задачі корекції, методи і засоби психологіч-

ного впливу. Складаючи корекційні програми, необхідно враховувати принципи:

- системність корекційних, профілактичних і розвивальних задач;
- єдності діагностики і корекції;
- діяльнісний принцип корекції;
- урахування вікових, психологічних й індивідуальних особливостей дитини;
- урахування емоційного забарвлення матеріалу



Цілеспрямований психокорекційний вплив на дитину складається з чотирьох пов'язаних блоків: діагностичний, корекційний, оціночний та прогностичний. Основне завдання корекційно-розвивальної роботи – підвищення загального рівня розвитку дитини; заповнення прогалів її попереднього розвитку і навчання, розвиток недостатньо сформованих умінь та навичок, підготовка дитини до адекватного сприйняття навчального матеріалу.

Слід пам'ятати, що ефективність корекційної роботи проявляється впродовж достатньо тривалого часу: в процесі корекційної роботи, до моменту її завершення.

Досягнення корекційної мети передбачає і визначення відповідної до предмета корекції методики впливу (методи, засоби, прийоми, умови тощо). Саме методиці надається провідна роль у проведенні корекційно-розвивальної роботи. Методика корекційно спрямованого навчання – це методика не засвоєння знань, умінь і навичок, передбачених навчальною програмою, змістом навчання, а методика корекції та розвитку певної складової психофізичного розвитку дитини.